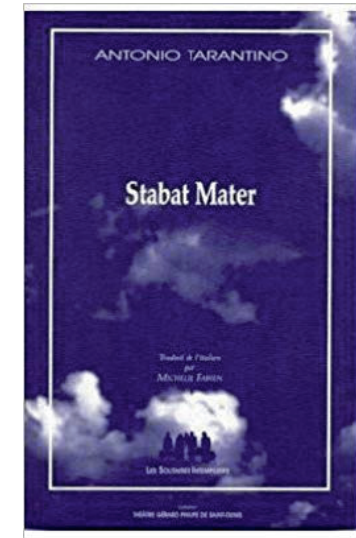

Stabat Mater de Tarantino

Dilluns dia 13 de maig
a 2/4 de 7 de la tarda

Stabat Mater de Tarantino

Dilluns dia 13 de maig
a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

Antonio Tarantino

(Bolzano, Itàlia, 1938)

Des del principi, Antonio Tarantino es va dedicar a la pintura, i no va ser fins ben entrat a la maduresa que va iniciar-se en l'escriptura dramàtica. El su nom va irrompre amb força en el panorama teatral Italià quan l'any 1993 va guanyar (amb un veredicta unànim) l'important premi *Riccione Ater* de Teatre per *Stabat mater* i *La passione secondo Giovanni*. La temporada següent, el monòleg *Stabat mater* va ser dut a escena pel director tunisià Chérif i de seguida es va convertir en un èxit nacional; l'escriptura d'aquest dramaturg "debutant" amb cinquanta-sis anys va suscitar un entusiasme que poques vegades la crítica italiana havia demostrat. L'any següent, el mateix director va presentar també *La passione secondo Giovanni*. Posteriorment vindrien les *Vespres de la Beata Verge i Lustrini*, totes elles amb un gran èxit. Les quatre peces configuren la "tetralogia de la cura", un projecte que, partint dels mites evangèlics, revisa els grans mites d'Antígona i Medea, uns mites que l'autor considera submergits en les obscures profunditats del subconscient col·lectiu que per als europeus és el Món Antic. Posteriorment, l'obra de Tarantino s'ha concentrat en la història més recent, com el final de la RAF a Alemanya o el conflicte entre palestins i israelians.

Obra: *Stabat Mater*, *Passione secondo Giovanni* *Vespro della Beata Vergine* i *Lustrini* (totes quatre dins la tetralogia *Quattro atti profani*, 1993-1997), *Materiali per una tragedia tedesca* (1997), *Stranieri* (2000), *Trattato di pace* (2001), *La casa di Ramallah* (2002), *La pace* (2002), *Conversazioni* (2003), *Esequie solenni* (2003), *Cara Medea* (2003) i *Gramsci a Turi* (2008).

A la Sala Beckett d'aquest autor s'hi ha pogut veure *Vespres de la Beata Verge* (2012) i també al Teatre Bartrina de Reus (2017).

Antonio Tarantino

(Bolzano, Itàlia, 1938)

Des del principi, Antonio Tarantino es va dedicar a la pintura, i no va ser fins ben entrat a la maduresa que va iniciar-se en l'escriptura dramàtica. El su nom va irrompre amb força en el panorama teatral Italià quan l'any 1993 va guanyar (amb un veredicta unànim) l'important premi *Riccione Ater* de Teatre per *Stabat mater* i *La passione secondo Giovanni*. La temporada següent, el monòleg *Stabat mater* va ser dut a escena pel director tunisià Chérif i de seguida es va convertir en un èxit nacional; l'escriptura d'aquest dramaturg "debutant" amb cinquanta-sis anys va suscitar un entusiasme que poques vegades la crítica italiana havia demostrat. L'any següent, el mateix director va presentar també *La passione secondo Giovanni*. Posteriorment vindrien les *Vespres de la Beata Verge i Lustrini*, totes elles amb un gran èxit. Les quatre peces configuren la "tetralogia de la cura", un projecte que, partint dels mites evangèlics, revisa els grans mites d'Antígona i Medea, uns mites que l'autor considera submergits en les obscures profunditats del subconscient col·lectiu que per als europeus és el Món Antic. Posteriorment, l'obra de Tarantino s'ha concentrat en la història més recent, com el final de la RAF a Alemanya o el conflicte entre palestins i israelians.

Obra: *Stabat Mater*, *Passione secondo Giovanni* *Vespro della Beata Vergine* i *Lustrini* (totes quatre dins la tetralogia *Quattro atti profani*, 1993-1997), *Materiali per una tragedia tedesca* (1997), *Stranieri* (2000), *Trattato di pace* (2001), *La casa di Ramallah* (2002), *La pace* (2002), *Conversazioni* (2003), *Esequie solenni* (2003), *Cara Medea* (2003) i *Gramsci a Turi* (2008).

A la Sala Beckett d'aquest autor s'hi ha pogut veure *Vespres de la Beata Verge* (2012) i també al Teatre Bartrina de Reus (2017).